

dødes Slægt som Arvinger ud fra den samme Betragtning, som jeg var inde paa før, da jeg omtalte § 14.

Hermed har jeg gjort Rede baade for det oprindelige Forslag paa dette Omraade og for Folketingsforslagets Stilling til Landstingets Forslag. Det vilde ikke have været behageligt at skulle repetere dette uden Manuskrift, det vil jeg villig indrømme, og det er heller ikke helt let at diskutere disse Forhold. Jeg skal derfor indskrænke mig, i Øjeblikket i alt Fald, til at anbefale det foreliggende Lovforslag til en villig Overvejelse her i Tinget.

Hauch: Som allerede fremhævet af den højtærede Minister er dette Lovforslag en gammel Bekendt her i Tinget. Vi behandlede det i Fjor, og jeg tør sige, at vi behandlede det med den vanlige Villie, som vi udviser overfor de Forslag, den højtærede Justitsminister møder med her. Paa den anden Side skal det ogsaa indrømmes, at det ikke under Forhandlingerne her i Tinget har skortet paa Villie overfor Tingets Meninger fra den højtærede Justitsministers Side. Vi maatte have Grund til at tro, at det Lovforslag, der var enstemmigt vedtaget af det høje Landsting og tiltraadt af Justitsministeren, vilde være blevet gennemført i det andet Ting uden principielle Ændringer. Dette er imidlertid ikke sket. Jeg beklager, at det ikke har været muligt, og jeg kunde fristes til at spørge, om der dog ikke havde foreligget en saadan Mulighed. Jeg skulde dog have nogen Grund til at tro, at den højtærede Minister kunde have skaffet sig et Flertal i det andet høje Ting for at gennemføre Forslaget i den Skikkelse, hvori det sidst forlod Landstinget. Jeg har Grund til at tro, at baade den højtærede Ministers eget Parti og det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, var villige til at gennemføre Lovforslaget i den Form. Og det vilde dog formentlig have været det rigtigste, om den højtærede Minister havde fulgt den Vej, der anvistes gennem det Flertal, der nu var skabt her. Det er imidlertid ikke sket.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Ændringer, der er foretaget, siden vi sidst havde Lejlighed til at beskæftige os med Lovforslaget.

Der er allerede i § 1 en Ændring, som gaar ud paa, at Arveretten for den efterlevende Ægtefælle kan udvides til Halvdelen. Det normale er en Fjerdedel, og der var en Bestemmelse om, at det

kunde indskrænkes til en Sjettedel. Jeg har for mit Vedkommende ikke væsentlige Indvendinger at gøre mod denne Ændring. Jeg vil ogsaa indrømme, at den ikke er i særlig Grad indgribende, om end man dog maa erkende, at der er en Tendens deri. Det er en Tendens, jeg for mit Vedkommende i og for sig godt kan tiltræde.

I § 2 er der ligeledes indføjet en Ændring, som ogsaa blev omtalt af den højtærede Minister. Til Bestemmelsen om, at Manden har Ret til ved sit Testamente at bestemme, at Hustruen, medens hun sidder i uskiftet Bo, kun kan raade over Fællesboet med Samtykke af en Tilsynsværge, er der føjet den yderligere Bestemmelse, at en tilsvarende Ret som den, der er tillagt Manden, tilkommer Hustruen med Hensyn til den Del af Fællesboet, hvorover hun ved sin Død havde Raadighed. Jeg maa sige, at dersom man her skulde være helt konsekvent, maatte man formentlig gaa dertil, at det gjaldt Fællesboet og ikke den Del af Fællesboet, som Hustruen havde Raadighed over. Men den Form, som Forslaget her har faaet, giver mig for øvrigt Anledning til at spørge den højtærede Minister, hvordan dette vil komme til at forme sig i Praxis. Lad os forudsætte, at der foreligger et saadant Tilfælde, hvor der er tildelt Manden en Tilsynsværge for den Del af Fællesboet, som Hustruen kunde siges at have Raadighed over, hvornaar skal da den Tilsynsværge træde i Virksomhed, for saa vidt det drejer sig om en Forretning, hvor der er fælles Midler anbragt? Hvornaar er saa Tidspunktet, da Tilsynsværgeren kan optræde? Den Del af Fællesboet, som Manden havde Raadighed over, medens Hustruen levede, har han vedblivende Raadighed over, og derfor kan Tilsynsværgeren formentlig ikke komme til at tiltræde sin Virksomhed, saa længe der er noget tilbage af den Del af Fællesboet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister: Er det da Meningen, at han skal det? For saa forekommer det mig, at man i Praxis maa komme ind i betydelige Vanskeligheder. Jeg vil dog mene, at dersom man i det hele taget skal naa noget paa dette Omraade, maa det være det mest naturlige og konsekvente at sige, at Manden kan faa beskikket en Tilsynsværge for hele Fællesboet og ikke for en Del deraf, idet det forekommer mig, at man derved kommer ind i meget mærkelige Tilstande. Jeg glæder mig til at høre, hvordan den højtærede Justitsminister vil udtale